

Nr 445

Av herr Börjesson i Glömminge m. fl., om vidgad rätt till folkpension för vissa ensamstående kvinnor.

(Lika lydande med motion nr 370 i Första kammaren)

Enligt lagen om folkpensionering av den 29 juni 1946 kan folkpension i form av änkepension utgå till änka, som har vårdnaden om och stadigvarande sammanbor med barn under sexton år, och även till annan änka, under förutsättning att hon vid mannens död uppnått trettiosex års ålder och varit gift med honom i minst fem år.

Ensamma ogifta kvinnor, som under en lång följd av år skött föräldrar eller annan släkting, befinner sig, när den de haft vårdnaden om avlidit, i en situation som i många avseenden påminner om änkornas. De har dock inte änkornas möjlighet att erhålla pension. Deras ekonomiska situation blir därför ofta mycket svår och borde motivera en reform av folkpensionslagen till deras favör. Det är ofta en mycket uppoffrande insats de utfört, som även bidragit till att minska anspråken på samhället och dess sjuk- och kronikervård.

Frågan om dessa kvinnors försörjningssituation har tidigare varit föremål för riksdagens behandling och ingår nu i socialpolitiska kommitténs uppdrag. En lämplig lösning synes emellertid vara att jämställa denna grupp av ogifta ensamstående kvinnor med änkor när det gäller möjligheterna att erhålla pension från folkpensioneringen. Då problemet huvudsakligen är att betrakta som tekniskt, bör det kunna prövas skyndsamt och förslag inom kort kunna framläggas.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt prövning och förslag i syfte att medge ensamstående ogifta kvinnor, som haft vårdnaden av föräldrar eller släkting under längre tid, att i rätten till folkpension jämställas med änkor enligt vad i motionen anförts.

Stockholm i januari 1962

Fritz Börjesson

i Glömminge

Lennart Mattsson

Gustaf Svensson

i Vä

Einar Larsson

i Borrbý